

ního jazyka ukládá, a že je při této úpravě vázána jen tím, že tak musí učiniti v duchu jaz. zák. V tomto směru odchýlil se právě nss od právního názoru, jež vyslovil v nál. Boh. A 7173/28, kterého se st-lka na obhájení svého stanoviska dovolává. V daném případě setrval nss na názoru, vysloveném ve shora cit. nálezu z roku 1929. — — — — —

Č. 9041.

Policejní právo trestní: I. * I zákazy, vydané policejním úřadem státním, jsou »nařízeními vládními« ve smyslu § 11 čís. nař. čís. 96/1854 ř. z., jichž zlehčování spadá pod trestní sankci cit. ustanovení. — II. * Také zlehčování »vládních nařízení« ve smyslu § 11 čís. nař. čís. 96/1854 ř. z., která ještě nejsou pravoplatná, podléhá trestní sankci cit. předpisu.

(Nález ze dne 6. února 1931 č. 20.758/30.)

Prejudikatura: Boh. A. 1414/22, 2833/23, 6133/26.

Věc: JUDr. Vladimír P. v P. (adv. Dr. Ivan Sekanina z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o policejní přestupek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nálezem policejního komisařství v Bubenči ze 4. července 1928 byl st-l uznán vinným přestupkem § 11 odst. 1 věty 2. čís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., jehož se dopustil tím, že dne 3. července 1928 v noci vylepoval letáčky, zvoucí na »rudý den«, jenž byl úředně zakázán, kterýmžto demonstrativním jednáním chtěl snížit nařízení vlády a byl odsouzen k trestu vězení na 7 dní. Nař. rozhodnutím bylo očvolání proti tomu podané zamítnuto z důvodů I. stolice a z důvodů dalších st-li sdělených.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Žal. úřad ve shodě s I. stolicí shledal skutkovou podstatu přestupku § 11 odst. 1 věty 2. čís. nařízení z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. v tom, že st-l vylepoval dne 3. července 1928 na veř. místech letáky, v nichž se vyzývá dělnická mládež k účasti na »rudém dni«, a že zlehčoval tak nařízení policejního ředitelství v Praze, které pořádání »rudého dne« zakázalo, a dopustil se tedy demonstrativního jednání, jímž chtěl snížit nařízení vlády. — Stížnost stojí naproti tomu na stanovisku, že čin st-lův nelze subsumovati pod ustanovení § 11 cit. čís. nař. jednak proto, že zákaz »rudého dne« vydaný policejním ředitelstvím v Praze nelze považovati za »nařízení vlády«, jednak z toho důvodu, že zmíněný zákaz nebyl dne 3. července 1928 ještě pravoplatný, neboť tehdy nebylo ještě o podané stížnosti rozhodnuto. Nss toto stanovisko stížnosti nesdílí.

Čís. nař. č. 96/1854 ř. z., jehož bylo proti st-li použito, obsahuje řadu ustanovení policejního rázu, která — jak jest zřejmo z úvodu této zákonné normy — mají za účel zajistiti výkon opatření a nálezů úřadů politických a policejních a zabezpečiti vážnost úřadům. Tento účel sle-

duje i ustanovení § 11 cit. cís. nař., jímž se prohlašuje za trestné každé demonstrativní jednání, kterým se zlehčuje nařízení vlády. Pokud jde o skutkovou povahu tohoto deliktu po stránce objektivní, jest poznamenati, že mezi »nařízení vlády« ve smyslu tohoto předpisu sluší zejména též vzhledem na jazykovou zvyklost v době vydání cit. cís. nařízení zařaditi i opatření úřadů politických a policejních, jež jsou orgány vlády a jejichž úkony je tedy pokládati za úkony vlády. Uvedený předpis, jehož účelem jest hájiti autoritu vlády, zakazuje zlehčování každého nařízení vládního, nerozeznáváje při tom, zda nařízení vešla v právní moc čili nic, a vztahuje se tedy i na nařízení, která se dosud pravoplatnými nestala (srovn. nál. Boh. A 2833/23). Podle toho zakládá skutkovou podstatu přestupku 2. věty odst. 1. § 11 cit. cís. nař. i jednání, jímž se zlehčuje opatření policejního ředitelství v Praze, i když opatření to není dosud pravoplatné. Jsou proto obě zmíněné námitky stížnosti bezdůvodné.

Stížnost vytýká dále, že jednání kladené st-li za vinu nelze subsumovati pod ustanovení § 11 cís. nař. č. 96/1854 ř. z. z toho důvodu, že zakládá skutkovou podstatu přestupku zákona tiskového nebo shromažďovacího, jehož stíhání — jak bylo v rekursu podaném proti trestnímu nálezu I. stolice výslovně uvedeno — náleží do působnosti řádných soudů. I tato námitka jest bezdůvodná, neboť podle výslovného ustanovení § 11 cit. cís. nař. jsou politické a policejní úřady povolány stíhati přestupky tam uvedené bez zřetele na jich stíhatelnost soudní. Nelze proto shledati postup úřadu nezákonným, i když v jednání st-lově by bylo lze shledávati skutkovou podstatu deliktu stíhatelného soudně. —

Č. 9042.

Sociální péče. — Policejní právo trestní: I. O skutkové podstatě přestupků podle §§ 5 a 6 zák. č. 71/22 o vystěhovalectví. — II. Je politický úřad — trestaje přestupek spadající do trestní pravomoci jeho — vázán na zjištění skutkové podstaty provedené soudem při řízení o přestupku podobném, vyhrazeném trestní pravomoci soudní?

(Nález ze dne 6. února 1931 č. 20.759/30.)

Prejudikatura: Boh. A 8182/29.

Věc: Antonín M. v M. proti ministerstvu vnitra o přestupek zákona o vystěhovalectví.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nálezem osp-é v M. z 31. ledna 1925 byl st-l uznán vinným přestupkem §§ 5 a 6 zák. z 15. února 1922 č. 71 Sb., jehož se dopustil tím, že na jaře 1924 uděloval informace o vyhlídkách vystěhovalectví do Uruguaye bez povolení min. soc. péče a pokoušel se zjednati pro tuto zem osadníky, a byl odsouzen k pokutě 200 Kč, pro případ nedobytnosti ke 4dennímu vězení.